

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP,

Előfizetési ár:

Félévre . . . 1 frt 50 kr.
Negyedévre . — „ 75 kr.
Egy hóra . — „ 25 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Egyes szám ára 6 kr.

NYILTTERIKÖZLEMENYEKET és HIRDETESEKET
mérsékelt árjegyzék szerint számít
a kiadóhivatal Mátyus-utca 30.

Szerkesztőség:

Csongrád, Mátyus-utca 30-ik szám a.
hova az előfizetési és hirdetési díjak, valamint
a lap szellemi részét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Legujabb szőlőpusztító betegség.

Valóban megrendítő s a jövőben bizalmatlanságot keltenek a csapások különféle nemei, melyeknek általában minden oldalról ki van téve az emberiség. Mig egyfelől hegyes vidékeken a filoxera teszi tönkre a szőlőket, addig másfelől a homokos talajjal biró helyeken, hol a filoxera nem létezhet, újabb és újabb ellensége akad a szőlőknek. — Ilyen veszedelmes betegségek hazánk több vidékén már is nagy pusztításokat okoztak. E betegség, mely pár év óta feltűnt, de ezt inkább a mostoha időjárásnak tulajdonítottuk, — méltán keltheti aggodalomra a szőlősgazdákat.

A Kassán megjelenő „Szőlőszet és Borászati Lap“ a kö-

vetkezőkben ismerteti szőlőink e legujabb betegségét.

* * *

A szőlő himlője, az ahthrac-nosis kétféle gomba által okoztatik; nevezetesen a Ophaceloma ampelinum és a Gloeosporium ampelophagum által: de e két gomba annyira hasonlít egymáshoz, hogy a közéletben rendszeren összefoglalják e két gomba okozta betegséget. Megjegyzendő azonban, hogy a Sphaceloma ampelinum főleg északi, a Gloeosporium ampelophagum pedig délibb borvidékeken szokott fellépni.

Tavaszzsal előbb a fiatal hajtások alján, utóbb a kacsokon, leveleken és bogyókon is barna színű, csakhamar kirivó és világosabb rózsás-barna szint öltő foltok támadnak, melyeket végre sötétebb barna gyűrű vesz körül; a foltok utóbb be-

süppednek, míg a gyűrű később is természetszerűen kiemelkedik úgy, hogy ezeken a helyeken bemélyedt sebek támadnak. Ha a baj nagyobb mérvben fellép, akkor ezek a himlőhelyek egymásba összeolvadnak s a hajtás vagy fűrt legnagyobb részét beborítják.

A nagyobb mérvben megtámadt bogyók ilyenkor lehullnak, azok pedig, melyeken csak a nyelek vannak megtámadva, nem érnek be, úgy, hogy sokszor az egész termés tönkre megy. A fiatal hajtások és levelek megbetegedése által azonban nem csupán a fiatal nem érik be eléggé, hanem az egész tő hosszú évek tartamára elgyengül, a fölötte nagyobb mérvben alább szállt táplálkozás miatt. Azonkívül sokszor lehetetlen ilyen himlős esztendő után egyetlenegy egészséges hajtást találni, melyet termő-

A „KÖZÉRDEK“ TÁRCZÁJA.

E HEZ.

Lábad nyomán virág nyílik,
Merre jársz, feléd int az ág.
Szép szemednek égő tüze;
Égetőbb, mint a napvilág.

Virágnak gondol a lepke
És csapongva reád repül.
Közleledben a kis madár,
Szébben zeng a bokor mögül.

Nincs, nincs párod a világon,
Szép vagy szép, mint tündér álom.

Sz. T.

A révész.

A »Közérdek« eredeti tárczája.

(Folytatás és vége.)

Tehát körülbelül három éve lehet mint mondám, hogy ezen faluban Fekete János jómódu gazdaember fiának, Istvánnak a lakadalmát tartá.

A menyasszony a szomszéd községbe való volt.

Feketék tehát a násznéppel együtt kocsin elindultak érte. Utjokat egy folyó állta el, a melyen egy komp segélyével mentek átal.

A révész egy barna, erőteljes férfi, figyelmeztette a jókedvű násznépet, hogy minél csendesebben viseljék magukat az idő által oly annyira megrongált kompban. A tulsó partra szerencsésen átal is értek.

Midőn a lakadalmas nép tovahaladt, a révész Kerekes Imre sovárgó tekintettel nézett utánok.

Hej! nagy oka volt szegénynek, hogy buslakodásra adja fejét. A vendégségbe ő is hivatalos volt; de nem mehetett el, mert gazdája, ki távol volt s egyrészt haragosuk is Feketéknek, nem engedte meg. Azzal fenyegetődzött, hogyha Imre elmegy, elbocsátja szolgálatából. Imre tehát maradt, mert szegény özvegy édes anyját csekély keresményéből kellett neki föntartania.

Pedig de szeretett volna a menyegzőn részt venni!

Ott volt az ő szive választottja, Boriska is. Volt hát oka, hogy buslakodjék . . .

Ráült a komp végére s onnan nézte a locsogó habokat, irigyelve azok szabadságát . . Alig vette észre a vigadók zaját, kik már vissza is érkeztek.

Szive hevesebben dobogott, midőn meglátta Boriskáját a menyasszony mellett.

A vigkedvű legények a legbátrabban hajtattak a kompba. Midőn már mind bent voltak, a komp lassan megindult.

Ezalatt erős szél keletkezett, mely mindinkább veszélyesebbé kezdett lenni a gyenge járműre. Többen tanácsolták hogy forduljanak vissza, de — későn volt. A szél hevesen fújt s a habok félelmesen csapdosták a komp oldalát s egy pillanat és a megrongált komp,

galylyá vissza lehetne metszeni. Ez a betegsége a szőlőnek különösen bizonyos országokban szokott fellépni.

A himlőbetegséggel szemben azonban nem viselkednek egyformán a különböző szőlőfajták: különösen sokat szenved e betegségben a sárga muskatály, a zöld sylvani, portugali stb., míg ellenben a kardarka, St. Laurent, tramini, carbenet keveset vagy semmit sem szenved e bajtól.

Hogy a szőlő himlőjét orvosoljuk, legezészerűbb a szőlőt ősz felé korán megnyesni és a lehullott vagy levágott szőlő részeket a szőlőből mind eltávolítani; tavasszal pedig eszközöljük korán a nyitást s kötözzük meg lehetőleg korán a hajtásokat, mert a tapasztalat bizonyítja, hogy a leloggó hajtások többet szenvednek e bajtól, mint a felkötöttek.

A betegség direkt orvoslására ajánlható az egész tőkét 5 százalékos vas- vagy rézgalicoldattal bekenni és pedig kezdetjük az ezzel való bekenést februárban, áprilisban ismételtük azt.

Ujabban azonban Franciaországban nyáron kenik be a szőlőt 3 százalékos bordeauxi oldattal vagy sulfosteatititál és igen kedvező eredményt értek el vele. A bekenést mindjárt a betegség kezdete után tiz napi

mint dióhéj roppant össze, vízbe temetve a rajta levőket.

Mindenki menekülésre gondolt. Imre, a révész halált megvetve ugrott a folyóba és igyekezett egy fehér tárgyat elérni, mely már alig-alig lebegett a víz felszínén. Nemsokára elérte azt s izmos karjaival gyorsan szelvé a hullámokat, csakhamar partot ért. Itt letéve kedves terhét; de — fájdalom — Boriskája, kit a vízből kimentett, halva volt . . .

Boriskát eltemették s Imre azóta buskomorságba esett. Azt mondják, — végzé barátom elbeszélését — hogy csendes örültségben szenved. Gyakran ha a komp kikötődik, órákig elnézi a habokat s nem igen szereti, ha olyankor háborgatják.

Valóban meghatott e szegény ember esete s midőn barátomtól búcsút

időközökben kell alkalmazni és háromszor, egész ötször ismételni. (Oest. landw. Wochenbl.)

UJDONSÁGOK.

— **Ő felsége**, a király születésnapja f. hó 18-án a szokott ünnepélyes módon tartatott meg. 9 órakor harangzugas és mozsár ágyu lövések jelezték e nap jelentőségét. Az ünnepélyes szent misén jelen volt az összes hivatalos kar.

— **Szent István ünnepe** augusztus 20-án szintén a legnagyobb ünnepélyességgel tartatott meg fényes egyházi szertartással.

— **Eljegyzés.** Ez örökké kedves rovatban most a következő sorok olvashatók: Blázsik Mihály tanító f. hó 20-án jegyezte el Gyovai Döme István szép és szeretetre méltó leányát, Veronkát. Gratulálunk!

— **Iskolaszéki gyűlés** tartatik f. hó 23-án d. u. 3 órakor

— **Az országos vásár** nálunk f. hó 25-én és 26-án tartatik meg.

— **Furcsa háború** volt folyó hó 19-én a félegyházi országoton két asszony között, kik feltékenység miatt régebb idő óta gyűlölséggel viseltettek egymás iránt. A véletlen találkozásra a bosszúvágy tetőpontra hágott. E találkozásnak nem ugyan öröme, elkezdtek egymást nem a legtisztességesebb kifejezésekkel illetni. Nyelvök lándzsájának gyors forgatása és pengete által nem is késtek el kifejezést adni ellenszenvöknek, nyelvlándzsáik erős döfésai úgy az egyik, mint a másik részről gyors egymásutánban való következtek csak siettette a harcztényleges megkezdését, ami hamarosan be is következett; mert a hitvesi minőségben sértett fél ellenfeléhez lépve kontyát villámsebességgel lekapva, földhöz dobá, mely nagyot ugorva towarepült. A kontyától megfosztott látva ellenfelének a rajta már eddig is kivivott fél győzelmét, nem akart a harcztérről, mint legyőzött távozni, támadóját szintén azon a ponton támadá meg, még pedig sikerrel, mert haját kontya alól kirántva,

véve hazafelé jöttem, bizonyos szánalommal néztem reá s elgondolám: hogyan bizhatják ilyen emberre a veszélylyel járó vízi járművet.

. . . . Pár hét múlva ismerősömtől levelet kaptam, melyben írja, hogy a ki iránt én annyira érdeklődtem, Kerekes Imre révész nincs többé. Egy reggel a komp közelében találták meg hulláját. Valószínűleg önkivületi állapotban öngyilkossá lett.

Ha a földön nem egyesülhetett Boriskájával, most már találkozhatik vele az égben.

Kardos.

S z i k r á k.

Azok a legboldogabb emberek a kik hinni tudják mindazt, a mit hinni akarnak.

A természet is úgy teremtette a nőt, hogy ne elvek, hanem érzelmek irányítsák

szétbomlasztotta, mi által a hajtípászás művészetét egész tökélyében mutatta be. Szerencsére lapunk felelős szerkesztője a szőlőbe sportozván, mindjárt megkezdte a békéltető szerepet, a kinek sikerült is részint szép szavak, részint pedig komoly fellépésével a harc folytatását megakadályozni s így az ellenfeleknek a fegyverszünetet el kellett fogadniok; bár jövőre a harc folytatását helyezték folyamatba mind a két részről. Vér nem folyt csak a letipászott kontyok és a garabolyokból kigurult almák, mint ágyuból kilőtt golyók jelezték a vészes csatateret.

— **Szerencsétlen lövés.** Folyó hó 16-án egy kis társaság csolnakázó kirándulást tett; amint ennek végeztével kedélyes beszélgetés között hazafelé haladtak, a bökény alsó fái közül egy lövés hallatszott s a golyó a társaság egyik tagját, Szentkereszty Ti vadart érte; szerencsére a golyó által okozott seb csak könnyebb sérülést idézett elő. Nagyobb vigyázatot ajánlunk a lövöldöző urak figyelmébe!

— **Sajtó hibák.** A múlt számunkban a többi sajtó hiba között különösen feltűnő a „Nyilatkozat”-ban az Iffenson szó, mely Stephenson-nak érteendő.

— **Maksa Bandi** volt városi végrehajtó legujabb csinyjét f. hó 19-én követte el. K. S. városi hivatalnok lakásán nem lévén hon, az ismertett firma ezt felhasználván, egy pár új lakcipőjével s egy kalappal megugrott. Eddig semmi nyoma. Ismét bebizonnyult a régi magyar közmondás: „Kutyából nem lesz szalonna.”

— **A „Fővárosi Kör”-ben** N.-Bold. asszony napján tartott bál a lehető legjobban sikerült. A rendezők el is követték mindent, hogy a multság élvezetes legyen; törekvésüket siker is koronázta. A szép hölgyek nagy számmal voltak képviselve egy a helybeliek, mint vidékiek. A mindig jó hangulatban folyt táncznak a reggeli órák vetettek véget. A négyest 60 pár tánczolta. A diszes hölgykoszorból a következő neveket jegyeztük fel: Gyovai Döme Veronka, Kurucz Zsuzsika (Kun-Félegyházáról), Szabó Erzsike (Kecskemétről), Greskovits Lorika és Greskovits Henriette, László Erzsike, Szarka Annuska, Szarka Mariska, Benkő Gizella és Benkő Annuska (K.-Félegyházáról), Szepesi Boriska, Szvoboda Belluska, Csernus Erzsike és Etelka, Turi Erzsike, Oláh Annuska, Zsigmond Karolinka (Kun-Félegyházáról), Virág testvérek (Szentestéről), Márkus Mártha, Nagy Erzsike (K.-Félegyházáról), Nagy Amália, Felber Mariska, Gálffy Mariska, Forgó Luczika, Bagossy Mariska, Bobor Klementina és Ilonka (Cséparól), Kátay Mariska, Pap Margit (Szegevár), Sági Rozika, Vári Etelka stb. kisaszszonyok. Gyovai Döme Istvánné, Kurucz Imréné, (K.-Félegyházáról), Bagossy Józsefné, Berniczky Józsefné, Bobor Károlyné (Cséparól), Csernus Sándorné, Dudás Ferenczné, Draskovits Domosné, Felber Istvánné, Farsang Istvánné, Forgó Pálné, Fekete Sándorné, Horváth Sándorné (Budapestről), Ihász Alad rné (K.-Flel.-ról), Keviczky Ferenczné (Szegevár), Kammerer Pálné, Komjáthy Mórné, Kátai Pálné, László Ágostonné, Műch Vilmosné, Missuray Jánosné, Nagy Andrásné (K.-Félegyházáról), özv. Pap Edéné (Szegevár), Szvoboda Ferenczné, Szórfi Jánosné

né, Zsigmond Konrádné (Kun-Félegyházáról), stb. stb. asszonyok voltak jelen.

Báltak a „Fiume“ kávéházban az iparos ifjuság által rendezett N. Boldogasszonyi bálon a következő hölgyek neveit jegyezhetjük fel: Kiss Mariska, Kádár Terike, Tari Zsófia, Makai Annutka, Dallos Mariska, Kádár Rózsa, Vincze Herminika, Ernyes Mariska, Kátai Etelka, Patyi Mariska, Lippai Erzsike, Kiss Juliska. stb. stb. Kiss Jánosné, Kádár Sándorné, Vincze Sándorné, Dallos Imréné. Pap Rókusné, Piroška Antalné, Kiss Benjámíné, T. Tóth Istvánné, stb. stb.

Kölcsön a királytól.

Bati Petru mondorlaci lakos megszorulván, egyenest a királyhoz fordult segítségért, — amint a kérvényben írta „egy pár heverő frtéért.“ amit megadna interestül a jövő kukoriczaérés után. A kérést így indokolta: „A tehenem megdöglött, hogy szómmal ne vétsek, a kukoriczamat elverte a jég, az adóért meg szorit az istentelen végrehajtó, pedig komaságban van a sógorommal, — pénzt meg nem ad senki, mivelhogy nincs is Mondorlakon.“ A levelet megkapta a király. Most érkezett le a kabinetiródan és a miniszteriumon át a megyéhez azzal a kérdéssel, hogy csakugyan rá van-e szorulva Bati a segítségre.

Méregkeverő asszonyok.

Szenttamáson titkos följelentés folytán letartóztattak három asszonyt: Kurjakov Natát, Pivniczki Milicát és Paraszt Zsuzsánnát azon vád alapján, hogy egész sereg szenttamási asszonyoknak segítették láb alól eltenni az uraikat. — Állítólag 8—10 földmives halt meg a mérgük következtében. Most e halottakat fölbonzolják. A házkutatás alkalmával a méregkeverő asszonyoknál rongyokba burkolt erős mérgeket találtak, amelyekre nézve nem akarnak felvilágosítást adni.

Meglőtt vadászó.

Mufesán, félholtra sebesülve hurezolták lakására pár nap előtt Tovald Jakab ismert vadászót. Utóbb kiderült, hogy a

sebet a falu másik orvvadásza Pfleger János ejtette rajta.

IRODALOM.

„Tört romények.“

Ily czimű kötetre hirdet előfizetést Szobránczy Ákos Nyiregyházán. A kötetben tizenhat elbeszélés fog megjelenni. Ára 1 frt 20 kr., mely Piringer János nyiregyházai könyvkereskedő czimére küldendő.

CSARNOK.

A végzet.

— Elbeszélés. —

K. faluban a leggazdagabb ember Anyos Pál volt. Földjei messze terjedtek; gulyáinak, méneseinek számát maga is alig tudta. Sok cselédje és munkása volt neki. A falu mellett elfolyó patak nem egy malmát hajtotta. De mindez csekélység volt arra, hogy ő hiu legyen; nem is vagyonának nagysága tette őt büszkévé, hanem volt neki egy kék szemű, szende arcú leánya Iluska, a kit többre becsült a világ minden kincsénél. Mily szép is volt Iluska! Méltán tartotta őt apja legnagyobb kincsének. A környékben nem volt hozzá hasonló. Midőn vasárnap a templomból hazafelé ment, de sok legény rajta felejtette szemét, karsu termet de sokat megigézett kék szemének pillantásával. De ő ezzel vajmi keveset törődött. Volt már neki választottja, a ki bírta szerelmét s a kit ő is forró lévvel szeretett. Kádár Pista volt, a falu legdelibb legénye. Nem volt gazdag, de volt neki egy háza s egy kevés földje; de a vagyont pótolta vas szorgalma s becsületessége.

Pista künn lakott földjein özvegy édes anyjával s dolgozott szorgalmasan hogy vagyonát minél jobban gyarapítsa.

Iluskával szerették egymást. Sokszor elmondták egymásnak forró szerelmüket a kertben, a nagy diófa alatt; ott beszélgettek szerelmükről, jövődől boldogságukról s ki tudja mi mindenről.

Pista megmondta édes anyjának, hogy szereti Anyos gazda lányát, Iluskát s hogy az is viszont szereti őt; kérte, hogy engedje feleségül venni. Édes anyja örömmel beleegyezett s helyeselte fia választását, nem azért, hogy most már fia gazdag leányt akar feleségül venni, hanem ismerte Iluskát s gondolta, hogy belőle dolgos gazdaszony fog válni.

Pista nem is akarta huzni-halasztani a dolgot, beállított Anyos gazda portájára, de nem egyedül, hanem még két fiatal embert is hívott magával. Szépen beköszöntek a gazdához s előadták jövetelük czélját. Anyos gazda csak mosolygott a bajusza alól. Végre megszólította Pistát: „Hát igazán szeretted te Iluskát? Pista örömmel mondta az igent. Ekkor kiszól a konyhára s behívja Iluskát. Iluska pirulva, lesütött szemmel jön be, mert már tudja miről lesz szó. Édes apja kedélyesen kérdi tőle, hogy tudod-e miért jöttek

ezek ide? Téged akarnak elvinni; feleségül kérnek Kádár Pistához. Hát te mit szólsz ehhez? Te szereted-e Kádár Pistát? Iluska nem szólt semmit, csak atyja nyakába borult és zokogott. Majd azután bevallotta apjának, hogy ő is szereti Pistát s kész hozzá menni feleségül. Anyos gazda látta a dolgok illetén folyását, nem mondott ellen, hanem rájok adta áldását s kijelentette, hogy öszre megtartják a lakodalmat.

Pista és Iluska boldogok voltak. Örömmel tölték az időt s számlálták a napokat, amelyek még hátra vannak, melyek elmúltával ők örökre egyesülnek. Ez nagyon szép lett volna, de a jövőt senki sem tudja s ennél fogva ők sem tudták. Pedig rájok nézve nagyon keserű volt az.

Az aratás javában folyt. Hor ták a nehéz kéveket asztagba. Pista is dolgozott, ő is épen a kocsin állva emelt fel egy kévét, — de az egyensúlyt elvesztette, a kocsiról leesett s nyakát törte. A többi munkások rémulten futottak oda, de már késő — a deli ifju, a volt boldog völegény nem élt többé.

Sietve vitték meg a szomorú hirt a faluba s beszéltek el Anyos gazdának és Iluskának. Iluska nem szólhatott semmit sem, a nagy fájdalom csaknem meghasította szívét s elájult.

Pista tetemeit hazaszállították s másnap nagy részvét mellett kísérték a temetőbe, hol egy domb s kereszt jelöli örök nyugalmanak helyét. . . .

Iluska ájulásából fölébredt, de nem kelhetett föl többé. Sokáig betegeskedett, a fájdalom leszedte arcának rózsáit, — mindig fogyott; míg végre hosszú szenvedés után elment Pistájához a meynybe, ahol vele egyesülhetett. . . .

Két sírdomb s két fehérmárvány jelöli a helyet, a hol ők nyugosznak a föltámadásig.

Egy öreg embert s egy bánatos asszonyt lehet a sírnál látni gyakran, a kik öntözgetik a síron lévő virágokat könyeik árjával s imádkoznak az ott fekvőkért.

Pistának anyja s Iluskának apja, kik elvesztették gyermekeikben mindenüket; kincsüket, boldogságukat; megtörve várják ők is, hogy a földi kín után viszontláthassák egymást az örökkévalóságban.

Bochonády.

Szerkesztői üzenetek.

— J. Jász-Apát. Engedelmevel mult számunk hozta. Szerencsétlenség minél gyakrabban. Üdvözet!

Sz. T. Helyben. Miért pihen oly soká?

— Gyümölcs kereskedők figyelmébe ajánljuk az itteni piaci gyümölcs árakat:

nyári piros és egyéb édes, borizü stb. 25 kr.

nyári alma fajok 25 kr.

Szilva fajok 35 kr.

Nagyobb részt a szállítók a szőlők között vásárolják össze a szükséges gyümölcs mennyiséget s így a fenti árak vékával értendők. Megjegyzendő, hogy több mint 3000 holdnyi szőlőkben annyi a gyümölcs, hogy 4—500 kocsin naponkint rakodhat még legalább is egy hóig.

Gőzhajózási menetrend.

I.	
A gőzhajó indul Csongrádról Szegedre	
” ” ” Szerdán) reggel	
” ” ” Pénteken) 4	
” ” ” Vasárnap) órákor	
Csongrádról Szolnokra:	
” ” ” Kedden) reggel	
” ” ” Csütörtökön) 4	
” ” ” Szombaton) órákor	
II.	
A gőzhajó indul Szegedről Szolnokra:	
” ” ” Hétfő) délután	
” ” ” Szerda) 4	
” ” ” Péntek) órákor	
Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt:	
III.	
A gőzhajó indul Szolnokról Szegedre	
” ” ” Kedden) délután	
” ” ” Csütörtökön) 3	
” ” ” Szombaton) órákor	
Csongrádra érkeznek 9—10 óra közt.	

Vasuti menetrend.

I.	
Csongrádról ind. — d. u. — 2. 10	
K.-Kis-Szállásra ér. — — 2. 48	
Félegyházára » « — — 4. 16	
Szegedre ind. (gy. v.) — — . 44	
Szegedre ér. — — — — . 4	
Szegedre ind. sz. v. — — 4. 5	
Szegedre ér. — — — — 6. 4	
Budapestre ind. (sz. v.) — — 5. 92	
Budapestre ér. — — — — 8. 45	
Csongrádról indul —d. e. — — 10.	
K.-Kis-Szállásra érkez. — — 1. 05	
Félegyházára » « — — 11. —	
Szegedre ind. (sz. v.) — — — 11. 47	
Szegedre ér. — — — — 1. 14	
Budapestre ind. (gy. v.) — — 11. 47	
Budapestre ér. — d. u. — 2. 05	
III.	
Budapestről ind. (sz. v.) d. e. 7. 45	
Félegyházára ér. — — 11. 50	

II.	
Csongrádra ind. — — d. u. 12. 5	
K.-Kis-Szállásra ér. — — 12. 30	
Csongrádra » « — — 1. 08	
Szegedről ind. (sz. v.) — — 10. 47	
Félegyházára ér. — — 11. 46	
Csongrádra ind. — — 12. 05	
Csongrádra ér. — — — 1. 08	

IV.	
Budapestről ind. (sz. v.) d. u. 12. —	
Félegyházára ér. — — 4.	
Budapestről ind. (gy. v.) — 1.	
Félegyházára ér. — — 3.	
Csongrádra ind. — — — 5. 45	
K.-Kis-Szállásra ér. — — 5. 10	
Csongrádra » « — — 6. 17	
Szegedről ind. (sz. v.) — — , 10	
Félegyházára ér. — — 4. 55	
Csongrádra ind. — — — 5. 12	
K.-Kis-Szállásra ér. — — 5. 40	
Csongrádra ér. — — — 6. 10	

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Ifj. Keviczky György.

Új találmány.

Vasiparú munkával foglalkozó gyárosok és iparosok, kevés befektetéssel jól jövedelmező

TALÁL M Á N Y T

szerezhetnek meg nálam.

E találmány ugyan még nincs szabadalmazva, de fontos közhasznú voltát tekintve az bizonyosra vehető.

A kik e találmányt megszerezni ohajtják, azok forduljanak e lap f. szerkesztőjéhez, mint a találmány tulajdonosához.